

رئ س دفتر فنی مجتمع فولاد اسفرا ن گفت: یکی از عوامل جدایی صنعت از دانشگاه عدم وجود زبان مشترک است؛ در همه جای دنیا زبان دانشگاهیان و صنعتگران متفاوت است و زبان مشترکی برای تعامل وجود ندارد.

بهرام ام ری در حاش ه کارگاه آموزشی ارتباط دانشگاه با صنعت با محور ت برق و پسماند در گفت‌وگو با خبرنگار خبرگزاری آنا در بجنورد اظهار کرد: «در دنیای امروز، رابطه مستقیمی بین توسعه تکنولوژی و پیشرفت در ابعاد مختلف اجتماعی، اقتصادی و سیاسی هر کشور برقرار است، به‌طوری‌که می‌توان گفت تکنولوژی عامل اساسی ایجاد ثروت، دانایی و توانایی کشورها بوده و ابزاری قدرتمند در توسعه ملی به شمار می‌آید.»

رئ س دفتر فنی مجتمع فولاد اسفرا ن با اشاره به ارکان تکنولوژی خاطرنشان کرد: «تکنولوژی طبق تعریف اسکاپ، دارای چهار رکن اساسی انسان، ماشین، سازمان و اطلاعات است که تعامل این‌ها با یکدیگر موجب رشد و توسعه اقتصادی می‌شوند.»

وی افزود: «از میان چهار رکن تکنولوژی، انسان نقش محوری و بنیادی دارد که استفاده از بهترین و مدرن‌ترین ماشین‌آلات بدون نیروی انسانی متخصص و ماهر ممکن نیست در اینجاست که اهمیت دانشگاه بیش‌ازپیش روشن می‌شود.»

ام ری تصر ح کرد: «دانشگاه محل تربیت نیروی انسانی متخصص و ماهر است و اگر این نیروی انسانی متخصص بتواند دانش و مهارت خود را در عرصه تولید و صنعت به کار ببرد موجب پیشرفت خواهد شد بنابرا ن می‌توان گفت تربیت نیروی انسانی متخصص یکی از کانال‌های ارتباطی صنعت و دانشگاه است.»

رئ س دفتر فنی مجتمع فولاد اسفرا ن بابیان ارتباط تنگاتنگ صنعت و دانشگاه افزود: «کانال دیگر ارتباط صنعت و دانشگاه به تولید علم در راستای ایجاد یک محصول و درنهایت کسب درآمد مربوط می‌شود و چون این کانال به‌صورت مستقیم به اقتصاد جامعه برمی‌گردد، از اهمیت بالایی برخوردار است.»

وی بابیان ا نکه در کشورهای توسعه‌نیافته ارتباط تنگاتنگی ب ن دانشگاه و صنعت وجود ندارد اظهار کرد: «در کشورهای توسعه‌نیافته، صنعت و دانشگاه علاوه بر اینکه از کل جامعه و سیستم جدا هستند بین خود نیز ارتباطی ندارند و در این کشورها دولت برای سرپا نگه‌داشتن صنایع مجبور به دادن یارانه است. بنابرا ن دانشگاه‌ها نیز نمی‌توانند تولید علم متناسب با صنایع کنند.»

وی گفت: «چنین کشورهایی اگر بخواهند به یک سازمان جهانی مثل سازمان تجارت جهانی بپیوندند بسیار آسیب‌پذیر و شکننده خواهند بود.»

رئ س دفتر فنی مجتمع فولاد اسفرا ن اظهار کرد: «بررسی وضعیت صنعتی و تحقیقاتی کشور نشان می‌دهد که رابطه محکمی میان دولت، دانشگاه و صنعت آن‌طور که باید وجود ندارد یعنی یک اتحاد مثلث محکمی مشاهده نمی‌شود و اگرچه ممکن است در برخی موارد ارتباط منطقی و مناسبی هم برقرارشده باشد، اما کافی نبوده است و ما اگر توانستیم یک ارتباطی کارا و غیراجباری بین دانشگاه و صنعت برقرار کنیم، هر دو نهاد از ایجاد این رابطه سود می‌برند.»

وی گفت: «در هزاره سوم با توجه به تحولات سریع محیطی، اوضاع بس ار متفاوت شده است و برای ادامه حیات در دنیای رقابتی کنونی بنگاه‌های اقتصادی مزیت رقابتی خود را باید در نوآوری‌های ناشی از تحقیقات جستجو کنند؛ به‌عنوان‌مثال

اگر صنایع خودروسازی ما وارد یک بازار رقابتی با سایر شرکت‌های جهانی شود امکان ادامه حیات نمی‌یابد و سایر صنایع نیز به همین منوال خواهد بود.»

اما علت جدایی صنعت و دانشگاه چیست؟

ام ری بابیان عوامل تأثیرگذار در جدا ی صنعت از دانشگاه خاطرنشان کرد: «یکی از عوامل جدایی صنعت از دانشگاه عدم وجود زبان مشترک هست؛ در همه جای دنیا زبان دانشگاهیان و صنعتگران متفاوت است. زبان مشترکی برای تعامل وجود ندارد و بدون زبان مشترک امکان برقراری ارتباط وجود ندارد.»

رئ س دفتر فنی مجتمع فولاد اسفرا ن گفت: «دانشگاهیان بر اساس پژوهش کار می‌کنند، ممکن است یک پژوهش زمان زیادی صرف شود تا به نتیجه مطلوب برسد اما صنعتگر فرصت مطالعه برای یک ایده جدید را ندارد بنابرا ن هرلحظه که احساس نیاز به یک ایده داشته باشد باید آن را فراهم کند و در غیر این صورت سهم بازار را از دست می‌دهد و ازنظر دانشگاه پروژه موفق آن است که خروجی مطلوب حتی بدون کسب درآمد و با صرف هزینه داشته باشد. اما شرکت صنعتی تنها به سودآوری در پایان سال مالی فکر می‌کند.»

چگونه زبان مشترک ایجاد کنیم؟

ام ری اظهار کرد: «در کشورهای توسعه‌یافته واسطه‌هایی به نام انستیتو یا انجمن‌ها وجود دارند که به شکل کامپایلر یا مترجم عمل می‌کنند؛ یک ایده دانشگاهی برای تبدیل به یک کالای رقابتی بایستی پخته شود و ادتیوهایی به آن اضافه شود و یا اینکه چندین ایده از گوشه و کنار باهم ترکیب شوند و تبدیل به یک کالا شود بنابرا ن زمانی یک کالا قابلیت رقابت در بازار را دارد که استانداردهای کیفی و زیست‌محیطی جهانی را پاس کند.»

وی افزود: «انستیتوها ایده‌های تحقیقاتی خام را از دانشگاه‌های مختلف خریداری می‌کنند و باهم ترکیب می‌کنند و رنگ و لعاب صنعتی به آن می‌زنند و به‌صورت ایده ساخت یک محصول به همراه نقشه‌ها و طرح‌های ساخت به صنایع می‌فروشند. به‌عنوان‌مثال در کشور انگلستان فقط ٪10 از شرکت‌های نوآور با دانشگاه‌ها روابط رسمی دارند درحالی‌که تقریباً ٪50 از آن‌ها دانشگاه را منبع اصلی نوآوری می‌دانند.»

توجه به حقوق مالکیت فردی

رئ س دفتر فنی مجتمع فولاد اسفرا ن با اشاره به حقوق مالک ت فکری اظهار کرد: حقوق مالکیت فکری(IPRs) به دنبال ا ن است که از طر ق انحصاری کردن موقت دانش جد د و انتشار آن، نوآوری را تحر ک کند و ممکن است استدلال شود که بخش عظیمی از نتا ج تحقیقات دانشگاهی هنوز کاربردی نیست بنابرا ن ک شرکت با د منابع قابل‌توجهی را سرمایه‌گذاری کند تا بتواند نتا ج تحقیقات علمی را به ک محصول تبد ل کند.

وی در خاتمه افزود: امیدوار م روزی با پیوستن به بازارهای جهانی نیاز به ایجاد لینک بین صنعت و دانشگاه ، بیش‌ازپیش پررنگ‌تر شود و گام‌هایی اساسی در این راه برداشته شود.